

Konkrét és sokirányú program

Ruhagyári KISZ-esek a termelés segítéséért

A „Tervezzünk és cselekedjünk együtt” jelszónak megfelelően konkrét, sokirányú programot dolgoztak ki a termelők segítésére a ruhagyári KISZ-esek. Elsősorban a fiatalokból álló kollektívák erősítésére, ifjúsági brigádok alakítására törek-szenek. Több új szalagbrigád már létre is jött az együtt dolgozó fiatalokból. Április második felében kezdődött ezeknek a munkacsapatoknak a versengése, amelyet fél év múlva értékelnek. Ezt követően az első három helyezett bekapcsolódhat a szocialista címért küzdő brigádok mozgalmába.

Több műveletet

A kivitel felett vállalt véd-nökségnek megfelelően a ruhagyár megnövekedett exportfeladataiból is kiveszik részüket a fiatalok. Az eddigi sikeres termelési mozgalmakat — például: „tanulj meg több műveletet” — tovább folytatják és erősítik. A minél több reszortban való jártasság különösen az átál-lások idején érezteti hatá-sát jótékonyan. Ezért ered-ményhozó az a törekvés, hogy egy-egy szalag kollek-tívája ilyen feladatváltózá-sok előtt előre betanulja az új reszortot, a műszak előtti vagy az azt követő órákban.

Fontos kezdeményezés a „Békeőr-mozgalom” is, amelynek a napi tervfelada-tok teljesítésében van jelen-tősége. Az egy-egy napra bé-

keőrséget vállalók példája éppúgy figyelemreméltó, mint a KISZ takarékosági őrlárata, amely egy-egy mű-szaki vezető irányításával felügyel az apró kellékekkel való gazdálkodásra, s együt-tal a munkavédelmi beren-dezéseket is ellenőrzi.

Vissza a feladónak

Kemény dió egyes szala-goknál a társadalmi ellenőr-zés bevezetése, de az ifjú kommunisták megpróbálják feltörni. Az a kemény ben-ne, hogy sokan még szemé-lyeskedésnek tekintik, ami-kor öntudatos dolgozótársuk nem adja tovább az általuk rosszul elkészített, hibás munkadarabot, s úgy is re-agálnak rá. Pedig a „vissza a feladónak” helyes és ter-mészetes megnyilvánulás, és a belső visszavetést jelentős mértékben csökkentheti, pél-da rá az a jónéhány szalag, ahol a szocialista brigádok már ebben a szellemben vég-zik munkájukat.

Személyes törődés

A KISZ fontos feladatának tekinti a dolgozókkal való személyes törődést, a munka-módszerátadást. Ez abban is megnyilvánul, hogy a 100 százalék alatt teljesítő ifjú-munkásokkal külön foglal-koznak, de az új dolgozók betanításából is részt vállal-nak az ifjúsági szervezet tag-jai.

S. M.

MAI VENDÉGÜNK:

A Textilművek Haladás brigádja

Szinte láthatatlanul száll a finom gyapotpihe és lerakó-dik a falon, a gépeken és az emberekben. A gépek hangja betölti a hatalmas csarnokot.

— Csak a szál ne szakadna oly gyakran — mondja egy pöttyes kendős fiatalasszony. Hangjának tónusa, óhajto, sóhajto, mérgeledő, de ügyes kézzel pillanatok alatt rend-be hozza a hibát. Ütemes ő maga is, akár a duruzsoló sima gép.

Keresem a keresztorszók „Haladás” brigádját, hogy vendégül invitáljam őket egy kis beszélgetésre, újabb sorozatunk nyitányaként.

Garantált minőség

A műszak utáni fáradtsá-gukat némiképp felfrissíti az érdeklődés, hogy „újságba kerül a brigád”. — Nahát! — csapja össze a tenyerét Turcsányi Józsefné brigádvezető. — Pont minket? — néz meg-adóan és sorra bemutatja a brigád tagjait: Halasi Antal-né, Apró Rozália, Vedrédi Jánosné, Drenkovics Sándor-né, Rácz Vincéné, Kiss Sán-dorné.

— Horváth Lászlóné és Kiss Sándorné hiányzik. A hiányzás oka igazán elfogad-ható: kisbát vár mind két társuk.

— Első ízben nyertük el a szocialista címet — tájékoz-tat a beszélés természetű és jókedélyű Turcsányiné.

A beszélgetés közben kere-sem azt a jellemzőt, amely mindenekelőtt meghatározza tevékenységüket. Hogy jó munkások, azt nem kell ku-tatnom, hiszen a megelőző termelési tanácskozáson mű-vezetőjük dicsérte szorgalmu-kat, kiváló eredményeiket. A fő erősség mégis más:

— A mi brigádunk garan-tálja a minőséget, — mond-

ják egyszerre többen is, nem kis büszkeséggel.

— Csak a vezetők is úgy garantálnák az egyenletes anyagellátást — panaszkod-nak görusban a gyakori és bosszantó hiba miatt. Előző napon is, amikor éjjeli mű-szakban dolgoztak, kevés volt az anyag.

— Év elején mindig így van — legyint belenyugvó arccal Apró Rozália.

Kapcsolat a felhasználóval

A kis kollektíva azon rit-ka brigádok közé tartozik, akik kapcsolatot tartanak a fogyasztóval, vagyis az álta-luk gyártott fonal feldolgo-zóival. Talán így pontosabb: egyik feldolgozó brigáddal, a hódmezővásárhelyi kötött-árugyár „Becsület” brigádjá-nak tagjaival.

— A kapcsolat nem csupán névleges — mondja a bri-gádvezető — mi jártunk az ő üzemükben, ők jártak itt nálunk. A hivatalosan túl is jó baráti a viszony.

— Mióta tart a barátkozás?

— Körülbelül két éve.

— S hányszor reklamáltak a vásárhelyiek a minőség miatt?

— Tudtukkal egyszer sem.

Ide kívánczik a megjegy-zés, hogy a nyolctagú bri-gádnak szinte minden tagja elismerten jó szakmunkás, többségük a Kiváló dolgozó jelvény vagy oklevél tulajdo-rója.

— A Vedrédiné most kapott kitüntetést — mondja Hala-siné, aki jókedélyűen tud társalogni.

Van-e titka a jó munkának?

Ezt a kérdést nem először szegeztem kiválóan dolgozó emberek felé; különleges vá-laszt egyszer sem kaptam. Általában azt mondták, ami-vel Turcsányiné is kezdte.

— Az égvilágon semmi ti-tok nincsen. Rendesen, becsületesen kell dolgozni és kész.

Persze önmagában a ren-des munka még nem feltét-lenül biztosíték a jó ered-ményhez és a garantált mi-nőséghez. Az emberek nem egyformák, a munkavégzés-ben sem azok. Apró fokoza-tok e kis beszélgetés során is előkerülnek, maguk a brigád tagjai bizonygatják, hogy sok minden szükséges még.

— Igen nagy figyelemre van szükség, hiszen egy-egy műszak idején ezer számra szakad a fonál és nem mind-egy, hogyan kötik össze — így Drenkovicsné. Kakusi-né is a szakértelemről be-szél:

— Az összekötés ugyan szabvány feladat, mégis nagy precizitást követel. Egyik kézben a hulladék, a másik-ban az összekötő gépecske. A hulladék szálát gyorsan oda-kapja a fonál. Aki nem kor-rigálja a hibát, nincs min-ősége.

— A csomókötésre és a he-lyes ráeresztésre vigyázni kell, de szerintem nem ördöngös dolog jó minőséget kiadni a kézből — szól újból a brigádvezető.

S van még valami, nem új dolog ugyan, de mégis érde-kes. Általános tapasztalat, hogy a nagy kollektíva mun-kájában nehéz az egyén ke-zelmunkáját pontosan elhatá-rolni; ebben viszont olyan veszély is rejlik, hogy az egyéni felelősség gyengül. Itt érdekes a Haladás bri-gád álláspontja: — A mi ke-zünk ne szidja senki — vallják.

Igazuk van. A jó munká-nak valóban nincs sok titka; szorgalom, figyelem, becsü-letség, s egy kis munkás önérzet kell csupán a szak-tudás mellé.

Apróságok

— Hogyan szokja meg az ember a jó munkát? — a kérdést önmaga felé irányí-

Légijárat Dubrovnikba

A MALEV szerdán indí-totta az idén első ízben a tavaly bevezetett dubrovniki idényjáratot, amely az idén is hetente kétszer — szerdán és szombaton — kényelmes és gyors összeköttetést bizto-sít az egyre népszerűbb ad-riai tengerparti üdülőhelyek és a külföldi turisták között szintén egyre népszerűbb Budapest között. Míg tavaly még mindkét dubrovniki já-rat közben is leszállással — Zágrábon, illetve Belgrádon át repült, addig idén a szer-dai járat közvetlen Dubrov-nikba közlekedik, így a me-netidő is lényegesen lerövi-dül. (MTI)

Mars-kísérletek a Földön

Tudósok a chilei Atacama sivatagban összehasonlító kutatásokat végeznek azok-ról a feltételekről, amelyek-vel valószínűleg a Mars bolygón találkozhat az ember. A californiai űrkutató labo-ratórium feltételezése szerint ugyanis ebben a sivatagban, ahol a XX. században még egyetlen csepp eső sem hull-ott, az aszály nagyjából olyan körülményeket idézett elő, mint amilyenek a Mars felszínén várhatók.

A tudósok azt igyekeznek megállapítani, hogy a növé-nyi élet legprimitívebb for-mái megtalálhatók-e még ezen a vidéken.

Gazdagh István

DÁV-színjátósok ajándékműsora

A Helyiipari és Városgaz-dálkodási Dolgozók Szak-szervezetének nyugdíjas cso-portja a nyugdíjasok műve-lődési otthonában — Né-meth Istvánné, a nyugdíja-sok kultúrfelelőse vezetésé-vel — bensőséges hangulatú anyáknapj ünnepséget ren-dezett nyugdíjas asszonyai tiszteletére.

Az üdvözlő beszédek után a DÁV-színjátósok tar-talmas műsorral kedvesked-tek az édesanyáknak. A vá-rosszerte, sőt már távolabb is népszerű művészeti együt-es rendezője, Gaál Sándor ez alkalomra két egyfelvo-násos zenés vígjátékot iktat-ott a műsorba, amely jól pergő, könnyed előadásban

két órán keresztül önfeledt, vidám hangulatban tartotta a nézőteret. A színdarabok derűs hangulatát énekszámokkal és táncokkal is nagyszerűen életrekelte sze-replők: dr. Szilávik Péterné, a hármas szerepét változato-san, bájosan játszó Fehér Károlyné, a primadonna és szubrett szerepkört egyaránt jól alakító Szijártó Márta, az otthonosan mozgó Jurka József, Godó László, Kende-resi Szabó Mihály s a többi ugyancsak dicséretet érdem-lő szereplő: *Mogyorósi Anna* Mária, *Patócs Vera*, *Szeles Ági*, *Tömörkényi Magda*, *Nemes István* sok megerde-melt tapsot váltott ki a jól szórakozó közönségből.

UTÓHANG a technika hónapjához

Vége áprilisnak, vége a technika hónapjának Sze-geden. Hogy gazdag prog-ramot adott, arról ki-ki meggyőződhetett akár a Dél-Magyarországban na-ponta megjelenő esemény-naptárból is. Kár lenne utánaszámolni, hogy meg-volt-e mind a 178 terve-zett rendezvény, ami szá-mnak ugyan nagy, de ha fi-gyelembe vesszük, hogy szakmák régiója között oszlott el, akkor reális, a tartalommal sem volt baj. Az egy-egy speciális kér-deésben elmerülő vagy ál-talános tájékoztatást nyúj-tó előadások jól szolgálták céljukat. A központi elő-adások magas színvonala, s néhány új kezdeményezés — mint például az ipar-jogvédelmi napok és a műszaki fejlesztési kiállí-tás — még ki is emelke-dett közülük. Csak helye-sítozták a rendezők, hogy országos szaktekintélye-ket, vezetőket hívtak meg előadóul.

Az idén először hárman, a Műszaki és Természet-tudományi Egyesületek Szövetségének szervezte és taggyesületi csoport-jai, a Szakszervezetek Me-gyei Tanácsa és a Tudo-

mányos Ismeretterjesztő Társulat közösen rendez-ték meg a technika hóna-pját. Ez a módszer bevált, nemcsak azért, mert elosz-totta a vele járó szervezés munkáját, hanem azért is, mert nagyobb tömegek mozgósítását tette lehető-vé. Meggondolandó azon-ban, hogy április alkalm-as-e ilyen nagyskalájú rendezvénysorozat megtar-tására, amikor a tavaszi ünnepek egymást követik, s szabad-e egyetlen hétre annyi mindent összezsúfol-ni, mint volt most április 12-től 16-ig?

Ez a két megjegyzés azonban semmiképpen sem csorbítja a technika hó-napjának sikerét, azt a tényt, hogy a gyárak, in-tézmények, hivatalok ezer és ezer szakemberének, műszaki dolgozójának, munkásának szakmai to-vábbképzését, műveltségé-nek elmélyítését szervezet-ten s intenzíven szolgálta. Hogy itt Szegeden és Csongrád megyében ismét felhívta a figyelmet leg-fontosabb gazdasági és po-litikai feladatainkra: a mű-szaki fejlesztésre, a gazda-ságos termelésre, az újítá-sok jelentőségére, az előre-haladás irányára és eszkö-zeire.

Fehér Kálmán

Az igazolvány hamis!

Nagyot nézett Cs. E., ami-kor osztályfőnöke azt mon-dta neki: „Az igazolvány ha-mis! A négy nap mulasztást igazolatlanul tekintem”. Magyarázhatta, hogy bélyeg-ző is van rajta, meg aláírás, mert saját kézírása lett az áruló, és helyesírás hibája. Azt róta ugyanis az üres igazolásra: „Nevezett január 25–29-ig kezelés alatt állott. Dg.: veszélyes.”

A fiú már nem diákja a Radnóti gimnáziumnak. Ki kellett zárni. A hamis orvosi igazolások száma azonban csak néhányal csökkent — annnyival, amennyit ő gyár-tott. Ezt tanúsítja a Radnóti, a Ságvári és a Tömörkényi gimnázium igazgatósa is.

A hamisítás nem nagy gond...

Annak a diáknak, aki a dolgoztatás, vagy a felelés elől egy-két nap „szabadsá-gra” akar menni, nem nagy gond ennek a hiányzásnak az igazolása. Két gimnázium-ban például üres orvosi igazolólapokat találtak diá-koknál, melyek szabályszerű-en le voltak bélyegezve, ép-pen csak ki kellett volna őket tölteni a kívánt napra, órára.

Ez azonban még mindig nem minden. Itt nyilvánvaló visszaélésről van szó, arról, hogy zugforrásokból meg-szerezhetnek diákok ilyen nyomtatványokat az ellenőr-zés házagossága miatt. Nem orvosok játszanak a kezükre ily módon, hanem nyilvánva-lóan más olyan személyek, akik ezekhez a papírokhoz hozzáférhetnek, vagy ezekkel dolgoznak. Egy nagynéni a rendelésben, egy barát az egyetemen, s már nem is gond egy-két-három nap igazolása az iskolában.

Igy fordulhat elő, hogy a sebészeti rendelő bélyegzője fölött influenza a „diagnó-zis”.

De az orvosok jórésze is

könnyelmű az igazolások kiadásánál. Egyszeri megjele-néssel egész napot elbiccél-het még a diák, mert nem minden orvos jegyzi rá az igazolásra, hogy mettől med-dig tartózkodott diákbelege a rendelésben. Arra pedig még egyáltalán nem volt példa, hogy ne igazolták volna a szimulánst is. Pe-dig a tanárok nagyon jó né-ven vennék az orvosoktól azt a pedagógiai segítséget, ha megnehezítenék a lógós diák napjait, s az indokola-tlan megjelenést vissza-utasítanák és nem igazolnák.

Emelkedő grafikon

A pedagógusok mindenek-előtt azt kérdezik az orvo-soktól és az orvosi rendelők-ben dolgozó személyzettől: okmányok ezek az igazola-sok, vagy sem? A rajtuk szereplő bélyegző és kiadásuk célja feltétlenül az okmány erkölcsi rangjára emeli őket, még ha történnek is vissza-élések. Ezért sokkal gondo-sabban kellene őrizni, sok-kal jobban meg kellene fon-tolni szövegüket. Az itteni lazaság ugyanis az iskolai hiányszók grafikonjának megugrását eredményezi. Csak a Tömörkényi gimnázium példáját említjük, ahol 1954–55-höz képest hat órá-ra emelkedett a jelenlegi tanévben az egy diákra jutó félvi mulasztási átlag. Meg-döbbenően magas, 30 óra hiányzás jut egy félévben egy tanulóra, ami a tanárok és az orvosok véleménye szerint sem áll arányban a diákok általános egészségügyi helyzetével és ellátásával.

Bizonyos helyeken vissza-menőleg is kiadnak orvosi igazolást és többször bebi-valyosodott, hogy igen köny-nyelműen, mert az igazolt diák neve egyébként nem szerepel a vizsgálati listán. Ez a gyakorlat több mint „megértés” és „jóindulat” a „szegény” diákkal szemben.

Káros pedagógia, amely to-vábbi könnyelműségekre csá-bít.

Az SZTK szigorit...

Ilyen iskolai információk és tapasztalatok után felke-restük dr. Reich Olgát, az SZTK főorvosát és érdeklődtünk: mit lehetne tenni, hogy orvosi igazolások csak indo-kolt esetben kerülhessenek a diákokhoz. A főorvosnő el-mondotta, hogy messzemenő-en egyetértene a nevelők kérésével, és törekvésükben minden ésszerű támogatást megkapnak az SZTK-tól. Ah-hoz azonban, hogy az általá-nos ellenőrzésen túl egy-egy konkrét esetben el is járhas-sanak, szükség lenne a nyil-vánvalóan hamis igazolások-ra. Így ki tudnák deríteni, hogy ezek honnan származ-nak, milyen úton-módon jut-nak illetéktelenekhez és fe-lelősségre tudnák vonni azo-kat, akik könnyelműen bán-nak velük.

A főorvosnő megértése olyan messzemenő ebben a dologban, hogy további kez-deményezéseket is ígért. Azt tervezi, hogy a Orvoségész-ségügyi Szakszervezetben ja-vasolni fogja: a Pedagógus Szakszervezettel közösen in-dítsanak vizsgálatot. Ameny-nyiben a személyes felelő-séget is meg tudják állapí-tani — ami a főorvosnő vé-leménye szerint nem az or-vosokra vonatkozik általá-ban, hanem a rendelőinté-zet és a körzeti rendelők egyéb beosztású alkalmazot-taira —, a figyelemztetést és súlyosabb esetben a fe-gyelmi felelősségrevonást sem mulasztják el.

Az ügy természetesen csak a pedagógusok és az egész-ségügyi dolgozók összefogásá-val oldható meg. Ezért fel-tétlenül szükség lesz arra is, hogy az osztályfőnökök a gyanús igazolásokat ne fo-gadják el, illetve azokat a valódiság megállapítása ér-dekében juttassák el az SZTK főorvosi hivatalához.

Sz. S. I.